

متابعت الهی در قرآن و راهکارهای ارتقاء آن در دانشگاه اسلامی

* ثریا قطبی

تاریخ دریافت: ۹۳/۱/۲۰

** شادی نفیسی

تاریخ پذیرش: ۹۳/۴/۱۷

*** سمیه طاهری

چکیده

هدف پژوهش حاضر شناسایی مفهوم متابعت الهی و بررسی راهکارهای ارتقاء آن در دانشگاه اسلامی است. چهار سؤال پژوهشی در خصوص ماهیت، انواع، پیش‌نیازها و راهکارهای ارتقای آن در دانشگاه اسلامی مورد بررسی قرار گرفت. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی و جامعه تحقیق، متئی و دربرگیرنده قرآن است. افزایش سطح معرفت دینی، تدوین متنون بر اساس جهان‌بینی الهی و معرفی الگوهای متابعت از راهکارهای بعد فرهنگی و تقویت باورهای دینی، تصحیح نگرش‌ها و اسلامی‌سازی دانشگاه از راهکارهای بعد اجتماعی آن است. نتیجه آنکه متابعت الهی و ارتقای آن توأم با خردورزی از ضرورت‌های اساسی دانشگاه اسلامی است.

کلیدواژگان: متابعت الهی، دانشگاه اسلامی، راهکار، قرآن.

sghotbi@shahed.ac.ir

* عضو هیأت علمی دانشگاه شاهد(استادیار).

shadinafisi@ut.ac.ir

** عضو هیأت علمی دانشگاه تهران(استادیار).

sotaheri@gmail.com

*** دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث.

نویسنده مسئول: ثریا قطبی

مقدمه

پیروی از دستورات خداوند با اختیار و میل باطنی و تسلیم‌شدن و جدا گشتن از غیر او، شرط اساسی بندگی پروردگار است که در رفتار و گفتار آدمی تجلی می‌باید. پایین‌دی کامل به فرامین پروردگار، یکانه طریق مطمئن و به دور از خطا جهت وصول انسان به کرامت حقیقی و تقرب وی نزد پروردگار است. این امر همسو با فطرت و تضمین‌کننده سعادت دنیوی و اخروی بشر می‌باشد.

﴿قُلْ إِنَّ كُنْتُمْ تَجْهَوْنَ اللَّهَ فَإِنَّهُ عَوْنَى يُحِبُّكُمُ اللَّهُ وَيُعِظِّرُكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾

آیه ۳۱ سوره آل عمران نشان می‌دهد که دوستی خداوند و آمرزش او در گرو متابعت از فرستادگان الهی است، و میان دوستی خداوند و پیروی از فرستادگان الهی ارتباط تنگاتنگی وجود دارد. خداوند در آیه ۱۵۸ از سوره اعراف به طور صریح به پیروی از پیامبر خویش که درس نخوانده است و به پروردگار و کلمات او ایمان دارد دستور داده و می‌فرماید:

﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ الَّتِي أَلَّقَ اللَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهَدُونَ﴾

حضرت ابراهیم(علیه السلام) نیز با تأکید بر اهمیت پیروی، شرط از او بودن را تبعیت خویش ذکر نموده و می‌فرماید:

﴿فَمَنْ تَبْعِي فِإِنَّهُ مِنِّي﴾ (ابراهیم / ۳۶)

بر این اساس اطاعت از خداوند و متابعت از فرستادگان الهی و کتب آسمانی وظیفه اصلی مسلمان است. از آنجا که توسعه الگوهای رفتاری مبتنی بر جهان‌بینی توحیدی و نظام ارزشی برخاسته از آموزه‌های قرآن و سنت اساسی‌ترین وظیفه دانشگاه اسلامی است، پژوهش حاضر بر آن است تا به این پرسش پاسخ دهد که متابعت الهی چیست و راهکارهای ارتقاء آن در دانشگاه اسلامی چگونه است؟

شیوه پژوهش

پژوهش حاضر با هدف شناسائی مفهوم متابعت الهی و تبیین راهکارهای ارتقاء آن در دانشگاه اسلامی انجام گرفته است. تحقیق از نظر هدف کاربردی است زیرا نتایج حاصل از آن در ارتقای فرهنگ پیروی الهی در دانشگاه اسلامی و تعالی الگوهای رفتاری مؤثر

خواهد بود. نوع تحقیق توصیفی و از نوع کتابخانه‌ای – اسنادی می‌باشد. جامعه تحقیق، متنی و دربرگیرنده آیات قرآن است. در پژوهش حاضر برای تجزیه و تحلیل یافته‌ها، از توصیف و طبقه‌بندی محتوای داده‌ها استفاده شده است. واحد تحلیل مضمون است و واحدهای معنادار موجود در آیات قرآن بر اساس سؤال و اهداف تحقیق می‌باشد.

پیشینه تحقیق

وارسی پیشینه‌ها در مورد متابعت‌الهی بیانگر آن است که هر یک از محققین از منظر خاصی به این موضوع نگریسته‌اند. برخی به اصل اتباع در ادیان گذشته پرداخته و برای آن نمونه‌هایی ذکر کردند؛ و برخی این مسئله را در دوران معاصر کنکاش کرده و پیروی برخی کشورهای مسلمان از غرب در جنبه‌های مختلف را مورد انتقاد قرار دادند. به عنوان مثال *الخالدی*(۱۴۱۷) در پژوهش خود با عنوان «الاتباع والمتبعون فی القرآن» به بررسی معنای لغوی و اصطلاحی واژه تبعیت پرداخته و مشتقات آن را در قرآن کریم مورد توجه قرار داده است. وی ضمن بیان اهمیت متابعت در بین جوامع مختلف، یک نمونه عملی از آن را با تأکید بر داستان فرعون و متابعت سپاهیان از او در مواجهه با موسی(علیه السلام) به تصویر کشیده است.

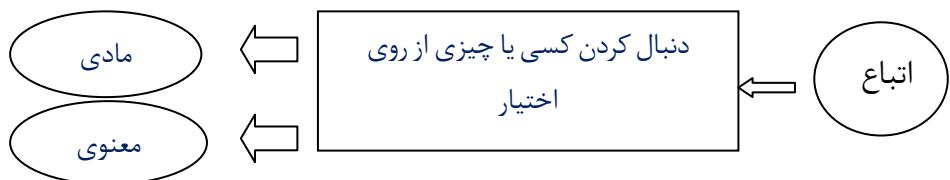
السید(۱۴۲۳) در پژوهش خود با عنوان «الإتباع انواعه وآثاره في بيان القرآن» پیروی، انواع و آثار آن را از منظر عالمان اهل سنت مورد بررسی قرار می‌دهد. *الهاشمی*(۱۴۳۱) در پژوهش خود با عنوان «التتابع والمتبع وعاقبتهمما في الكتاب والسنة» به بررسی پیروان و رهبران از زمان آفرینش آدم(علیه السلام) تا پایان رسالت عیسی(علیه السلام) پرداخته و تبعیت در عصر پیامبر(صلی الله و علیه و آله) و در دوران معاصر را از دیدگاه مفسران اهل سنت مورد توجه قرار داده است. *ساروی*(۱۳۸۳ ش) در مقاله‌ای با عنوان «تبعیت از دیدگاه قرآن» به انواع تبعیت اشاره کرده و لوازم و پیامدهای آن را به طور مجمل بیان نموده است. *روحانی مشهدی*(۱۳۸۶ ش) در پژوهش خود با عنوان «تبعیت در قرآن» تبعیت ممدوح را بررسی و برای آن سطوحی در نظر گرفته است.

در مقالات و پژوهش‌های یادشده نویسنده‌گان بیشتر در صدد بیان اهمیت متابعت بوده و به جمع‌آوری اطلاعات با مدد گرفتن از آیات قرآن و احادیث پرداخته‌اند. از این رو

بعاد فرهنگی و تمایزهای نظری و عملی فرهنگ پیروی الهی و راهکارهای ارتقا و موانع تحقق آن بررسی جدأگاههای را می‌طلبد.

مفهوم شناسی متابعت

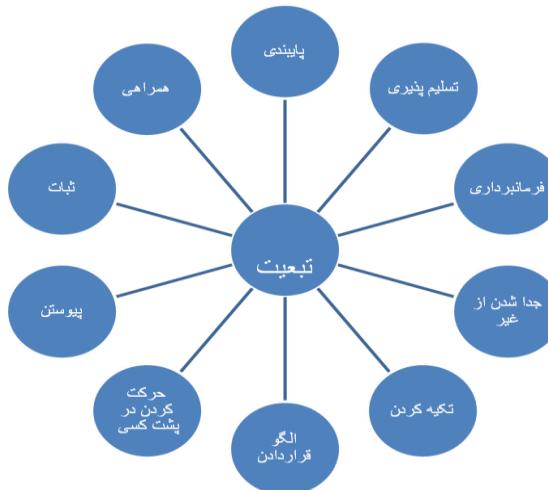
واژه "متابعت" مصدر باب مفاعله از ریشه "تبع" است. تبعیت مصدر جعلی، از ریشه (ت ب ع)، به معنای در پی آمدن و دنبال کردن کسی یا چیزی (ابن فارس، ۱۴۰۴ق، ج ۱: ۳۶۳) اعم از مادی یا معنوی (مصطفوی، ۱۴۲۶ق، ج ۴: ۱۰۷) همراه با اختیار و اراده (فراهیدی، ۱۴۰۹) است که در اقوال و افعال آدمی نمود یافته و غالباً توأم با تسلیم‌پذیری، همراه شدن و جدا گشتن از غیر است (باستان، ۱۳۸۶: ۳۰۵).

تبَعَ و مشتقات آن ۱۷۴ بار در قرآن کریم استعمال شده و صورت‌های آن شامل فعل ثلاثی مجرد و مزید، اسم فاعل، اسم علم، مصدر و صفت می‌باشد. بیشترین مورد کاربرد آن به صورت فعل ثلاثی مزید از باب إفتعال با ۱۳۶ بار تکرار است. مهمترین معانی این واژه در قرآن عبارت‌اند از: دنبال کردن، تعقیب نمودن و در پی کسی یا چیزی در آمدن (طه، آیه ۷۸، طبری، ۱۴۱۲، ج ۱۶: ۱۴۴)، پیروی و فرمانبرداری (شعراء، آیه ۱۱؛ طبرسی، ۱۳۷۲، ج ۷: ۳۰۸)، ملحق شدن و درک کردن (شعراء / ۶۰، ابن کثیر، ۱۴۱۹، ج ۶: ۱۳۰)، طلب نمودن (آل عمران، آیه ۱۶۲؛ ابن عاشور، ۱۴۲۰، ج ۳: ۲۷۶)، مصاحبت (كهف، آیه ۶۶ و ۷۰؛ طباطبایی، ۱۴۱۷، ج ۱۳: ۴۷۳) – پایداری (نساء، آیه ۱۲۵ – دامغانی، ۱۴۱۶، ج ۱: ۴۴)، اختیار (آل عمران، آیه ۷)، اتکای به دیگران از نظر معیشتی (نور، آیه ۳۱؛ طبرسی، ۱۳۷۲، ج ۷: ۲۱۸). از میان معانی مذکور، پیروی و فرمانبرداری کاربرد معنایی بیشتری داشته و ۱۴۶ مورد را به خود اختصاص داده است. در روایات شیعه و اهل سنت نیز معانی دنبال نمودن (طوسی، ۱۴۱۴: ۸۰ و مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۱۵: ۱۳۰، و متقی هندی، ۱۴۰۹، ج ۵: ۳۸۰) و پیروی (بخاری، ۱۴۰۶،

(۲۸۸: ۱۴۱۴؛ متفق هندی، ج ۱: ۱۹۰۹؛ راوندی، بی تا: ۱۵۶؛ مفید، ۱۴۱۷: ۱۹۸۶) از سایر معانی ذکر شده کاربرد بیشتری دارد.

کلمات "أطاعت" (بقره، آیه ۲۸۵؛ ابن فارس، ۱۴۰۴، ذیل ماده (طوع)، "تأسی" (احزاب، آیه ۲۱؛ ابن منظور، ۱۴۱۴، ذیل ماده (اسو)، "إقتدا" (انعام، آیه ۱۹۰؛ سمین حلبي، ۱۴۱۷، ج ۳، ذیل ماده (قدو)؛ جوهري، ۱۴۰۷، ج ۶: ۲۴۵۹)، "إقتفاء" (اسراء، آیه ۳۶؛ مصطفوي، ۱۳۵۹، ج ۹: ۳۰۱)، اصفهاني، ۱۴۱۶، ذیل ماده (قفو)، الحاق (قرشی، ۱۳۷۸، ذیل ماده (لحق)، منجد، ۱۴۲۲: ۲۱۷)، التزام (ابن فارس، ۱۴۰۴، ذیل ماده (لزم))، انقياد (الجوهرى، ۱۴۰۷، ج ۵، ذیل ماده (سلم)) و ج ۳، ذیل ماده (طوع)) و مشتقات آن‌ها دارای تقارب معنایی با کلمه تبعیت و کلمه "عصیان" (ابراهيم، آیه ۱۴۱۴، ابن منظور، ۱۴۱۴، ذیل ماده (عصی))، "تمرد" (نساء، آیه ۱۱۷، ابن منظور، ۱۴۱۴، ذیل ماده (مرد) و "تلخّف" (توبه، آیه ۱۲۰؛ المصطفوي، ۱۳۵۹، ج ۹: ۱۰۹ و ۱۱۰). دارای تقابل معنایی با این واژه است. با توجه به آنچه گفته شد طرح‌واره مفهومی تبعیت شامل مجموعه مفاهیم دربگیرنده این واژه را می‌توان چنین در نظر گرفت:

با توجه به طرح‌واره مفهومی تبعیت می‌توان نتیجه گرفت که هسته اصلی معنایی آن عبارت از دنباله‌روی، اطاعت و پایداری است.

گونه‌های پیروی

پیروی را می‌توان از نظر محسوس بودن، داشتن قید و شرط، حقانیت و عقلانیت به گونه‌های مختلفی تقسیم‌بندی کرد:

الف) حسّی و معنوی

پیروی (اتباع) از نظر محسوس و یا نامحسوس بودن رهبر و پیرو به حسّی و معنوی تقسیم می‌شود. پیروی (اتباع) حسّی دنباله‌روی در امور مادّی و پیروی (اتباع) معنوی، متابعت از عمل یا فکر همراه با اختیار و اراده است (مصطفوی، ۱۴۲۶ق، ج ۱: ۳۷۷). پیرو (تابع)، گاه حسّی و رهبر (متبع)، گاه معنوی و یا بالعکس است، منظور از پیرو حسّی و رهبر معنوی آن است که شخص یا اشخاصی که دارای وجود خارجی و محسوس‌اند، از امری غیر مادّی همچون هدایت الهی و غیره پیروی نمایند. در آیه ۳۸ سوره بقره، تابع، اشخاص هستند که حسّی، و متبع، هدایت است که معنوی است.

آیه ۷۳ از سوره آل عمران نیز نمونه دیگری از این قسم است. منظور از پیرو (تابع) معنوی و رهبر (متبع) حسی آن است که پیرو محسوس نباشد ولی آنچه پیروی می‌شود، حسی باشد. در آیه ۴۲ از سوره قصص، پیرو معنوی و متبع حسّی است (المنجد، ۱۴۲۲: ۲۱۳-۲۱۴).

ب) مطلق و مقید

پیروی از نظر دارا بودن و یا فقدان قید و شرط به مطلق و مقید تقسیم می‌شود؛ پیروی مطلق آن است که تابع بدون هیچ قید و شرطی از متبع خویش پیروی نماید؛ همچون اتباع از خداوند متعال و رسول (صلی الله علیه و آله) و ائمه معصومین (علیهم السلام) ولی اتباع مقید آن است که تابع با قید و شرط از متبع پیروی کند به عبارت دیگر عدم پیروی بنا به شرایطی جایز باشد مانند پیروی از پدر و مادر که در صورت مغایر بودن سخن آنان با فرمان الهی جایز نیست (لقمان/۱۵). این نوع از تبعیت که پیروی از دستور غیر خداوند است مشروط به اذن خدادست (واقفزاده، ۱۳۸۹: ۲۲۷).

ج) ممدوح و مذموم

پیروی بر اساس برخورداری و یا عدم برخورداری از عقلانیت و حقانیت، به ستد و (ممدوح) و نکوهیده (مذموم) تقسیم می‌شود. پیروی ستد و (حقانیت و عقلانیت باشد و پیروی نکوهیده عاری از آن است. مراد از حقانی بودن (طباطبایی، ج ۹: ۳۷۳) تطابق پیروی با اصول شریعت الهی است؛ همان‌طور که خداوند متعال فرمود: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّمِهَا وَلَا تَتَنَعَّجْ أَهْوَاءُ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (جاثیه ۱۸) «سپس تو را در طریقه آینی [که ناشی] از امر [خداست] نهادیم. پس آن را پیروی کن، و هوش‌های کسانی را که نمی‌دانند پیروی مکن».

مراد از عقلانی بودن، برخورداری اتباع از شناخت و آگاهی و دلایل مبرهن و متقن است. همان‌طور که خداوند متعال در سوره یوسف، آیه ۱۰۸ به اتابع برخوردار از بصیرت اشاره کرده و می‌فرماید:

﴿قُلْ هَذِهِ سَيِّلِي أَدْعُوكُلَّا إِلَّا اللَّهُ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾
«بگو این است راه من، که من و هر کس (پیروی ام) کرد با بینایی به سوی خدا دعوت می‌کنیم، و منزه است خدا، و من از مشرکان نیستم» (رک: طبرسی، ج ۶: ۷۹۸).

از آنجایی که پیروی ستد و (حقانیت و عقلانیت) است، پیرو در پی تبعیت از رهبر به رشد معنوی نائل می‌شود؛ ولی در پیروی نکوهیده به دلیل فقدان حقانیت و عقلانیت و عدم وجود شناخت کافی و دلایل متقن، پیرو در نهایت به ضلالت و گمراهی دچار می‌گردد. در آیات قرآن کریم، پیروی از خداوند، انبیای الهی (علیهم السلام) (بقره ۱۴۳)، امامان معصوم (علیهم السلام) (نساء ۵۹) و کتب آسمانی (انعام ۵۰) در ردیف تبعیت ممدوح و تبعیت از شیطان (بقره ۱۰۲)، هوای نفس (نساء ۱۳۶)، ظن (نساء ۱۵۷) و آباء (بقره ۷۰) در شمار تبعیت مذموم به شمار می‌آید.

پیش نیازهای متابع‌الهی

از آنجا که حاکمیت بینش توحیدی از اصول اختصاصی دانشگاه اسلامی است، لازم است دانشگاهیان در پرتو آموزه‌های قرآن و سنت در جهت تحقق متابع‌الهی به عنوان

مهمترین تکلیف خود اقدام و در تزکیه و تعلیم نفوس خویش در مسیر رشد و تعالی گام‌های جدی بردارند. متابعت الهی دارای پیش نیازهایی است که عبارت‌اند از:

الف) شناخت

شناخت به معنای علم و آگاهی (ابن منظور، ۱۴۰۵، ج: ۹، ۲۳۶) پیش‌نیاز پیروی است. شناخت غیر آمیخته با شک و تردید، مطابق با واقع و همراه با تفکر و تدبیر، در حرکت انسان به سوی کمال تأثیرگذار است؛ هرچه شناخت عمیق‌تر باشد پای‌بندی و التزام نیز قوت بیش‌تری خواهد یافت. از آنجا که رفتار آدمی بر اساس اندیشه او شکل می‌گیرد رابطه میان آن دو هم‌چون رابطه میان جان نسبت به تن دانسته شده است (ممتحن، ۱۳۹۱، ۶).

شناخت الگوی کمال، مصادیق، محدوده شایستگی‌های الگو و چرائی آن مربوط به حوزه شناخت است. اشتباہ در هر یک از سه نوع شناخت یادشده، ممکن است دانشگاهیان را به اسوه‌هایی نالایق رهنمون سازد. در روایتی از امام صادق (علیه السلام) نقل شده است که «برحدزr باش از اینکه کسی را بدون دلیل و حجت، به عنوان الگو برای خود نصب کنی و او را در هرچه می‌گوید تصدیق و تأیید کنی» (ری شهری، ۱۳۷۵، ج: ۸). در روایت دیگری نقل شده است: «یا دانشمند باش یا دانشجو، ولی "امّه" (کسی که بدون دلیل و شناخت از هر فردی پیروی می‌کند) مباش». (ابن اثیر، ۱۳۶۷، ج: ۱، ۶۷) هم‌چنین در فرموده امام باقر (علیه السلام): «قَالَ ذِرْوَةُ الْأَمْرِ وَسَانُهُ وَمِفْتَاحُهُ وَبَابُ الْأَشْيَاءِ وَرِضَالرَّحْمَنِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الطَّاغِيَةُ لِلإِمَامِ بَعْدَ مَعْرِفَتِهِ...» (کلینی، ج: ۱، ۱۸۶ - ۱۸۵) به معرفت امام علیه السلام قبل از اطاعت از ایشان تأکید شده است.

ب) باور قلبی

از دیگر پیش‌نیازهای متابعت، دارا بودن باور قلبی و تسلیم‌پذیری است. باور قلبی به خداوند، انسان را در مسیر عبودیت ثابت قدم نگه داشته و حرکت او را جهت می‌دهد. در آیه ۱۵۸ سوره اعراف "اتّبِعُوهُ" بعد از ایمان به خداوند و رسول او آمده و این امر، نشان‌دهنده اولویتی است که باور قلبی بر متابعت الهی دارد.

ج) علاقمندی

پیروی الهی بدون دوست داشتن فاقد پویایی است. خداوند متعال، میان دوستی خداوند و پیروی از او ارتباط برقرار نموده و می‌فرماید:

«بگو اگر خدا را دوست دارید، از من پیروی کنید تا خدا دوست‌تان بدارد و گناهان شما را بر شما بخشد، و خداوند آمرزنده مهربان است» (آل عمران/۳۱).

هم‌چنین امام صادق(علیه السلام) در توضیح آیه شریفه **﴿قُلْ إِنْ كُنْتُ تَجْجُونَ اللَّهَ فَلَا تَبْغُونِي يَخْبِئُكُمُ اللَّهُ﴾** می‌فرماید: «هر کس حق ما را شناخت و ما را دوست داشت، خدا را دوست دارد» (کلینی، ۱۳۶۵ش، ج ۸: ۱۲۹). انسان از کسی متابعت می‌کند که او را دوست داشته باشد، در غیر این صورت فعل او برخاسته از میل درونی نبوده و اجباری خواهد بود و در چنین صورتی فاقد شرط متابعت می‌باشد که انجام فعل از روی اختیار است.

د) پایداری

پایداری در پیروی الهی از دیگر پیش نیازهای متابعت است. به عبارت دیگر تداوم در تبعیت باید به گونه‌ای باشد که هیچ‌گونه انفصالی میان تابع و متبع حاصل نشده و در آن شکیبایی ورزیده شود. خداوند در سوره کهف آیات ۶۹-۶۶ در بیان ماجراهی همراهی موسی با خضر(علیهم السلام) صبور بودن موسی(علیه السلام) (در بازداشت خود از عملی که مانع رسیدن به هدف و یا موجب تأخیر در رسیدن به هدف شود) را از شروط همراهی و تبعیت خضر(علیه السلام) ذکر می‌فرماید.

ه) تسلیم محض خداوند بودن

پیروی بی چون و چرای از دستورات الهی یکی از مهم‌ترین پیش نیازهای متابعت است. خداوند در سوره کهف آیه ۷۰ در بیان ماجراهی حضرت موسی و خضر(علیهم السلام)، عدم سؤال نمودن موسی از خضر(علیهم السلام) را در حین انجام عمل از شروط متابعت ذکر نموده و می‌فرماید:

﴿فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَأْلِمْ عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أَحْدِثَ لَكَ مِنْهُ دِكَراً﴾

«اگر مرا پیروی می‌کنی، پس از چیزی سؤال مکن، تا [خود] از آن با تو سخن آغاز کنم». هم‌چنین در قول خداوند:

﴿مَا أَتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْتُمُهُوَ﴾ (حشر/۷)

که به صورت مطلق بیان گردیده، خداوند به پیروی بی قید و شرط از پیامبر(صلی الله علیه و آله) فرمان داده است.

راهکارهای ارتقای فرهنگ متابعت الهی در دانشگاه اسلامی

ایجاد محیط مناسب برای رشد معنوی انسان، ریشه در جهان‌بینی اسلامی دارد. هدف از بعثت انبیاء الهی (علیهم السلام) تزکیه و تعلیم نفوس بوده و به همین دلیل اصلی‌ترین هدف نظام اسلامی، ایجاد جامعه متعالی و در رأس آن دانشگاه اسلامی است. راهکارهای اصلاح، بهبود و ارتقای فرهنگ متابعت الهی در دانشگاه اسلامی شامل اقدامات در ابعاد فرهنگی و اجتماعی مرتبط با استادان، دانشجویان و کارکنان می‌باشد.

الف) بعد فرهنگی

یکی از مهم‌ترین راهکارهای اصلاح، بهبود و ارتقاء متابعت الهی بسترسازی مناسب است. این اقدام در بعد فرهنگی باعث می‌شود تا شرایط باورپذیری نسبت به مطلوبیت پیروی از خدا در حد بالایی فراهم شده، و در کنار آن از فراهم شدن زمینه‌هایی که باعث عدم باور به مطلوبیت متابعت الهی است، جلوگیری شود. برخی از شاخص‌ترین راهکارهای مرتبط با ارتقاء متابعت الهی در دانشگاه در بعد فرهنگی عبارت‌اند از:

الف-۱) افزایش شناخت دانشگاهیان نسبت به متابعت الهی و آثار آن

یکی از مهم‌ترین پیش نیازهای تحقق متابعت الهی، افزایش شناخت است. ارتقای سطح دانش و معرفت دینی استادان، دانشجویان و کارکنان، تدوین متون درسی در تمامی شاخه‌ها بر اساس جهان‌بینی الهی و مبتنی بر اصل مکلف بودن بندگان در مقابل خالق هستی و تبیین آثار دنیوی و اخروی متابعت الهی از جمله این اقدامات است.

بر اساس قرآن خوف ناپذیری و عدم حزن، رها شدن از ضلالت، برخورداری از رضایت الهی، رشد یافتنگی، آمرزش گناهان، ایجاد رفت قلبی و غلبه بر دشمنان، از آثار متابعت الهی است که به تفکیک خواهد آمد:

▪ **رهایی از ضلالت:** بر اساس آیه ۱۲۳ سوره طه، هر کس از هدایت الهی پیروی کند نه گمراه می‌شود و نه تیره‌بخت:

﴿فَإِمَّا يُلْتَكِمُ مِنْ أَتَيْعَ هُدَى فَلَا يَضُلُّ وَ لَا يُشْقَى﴾

«پس اگر برای شما از جانب من رهنمودی رسد، هر کس از هدایت‌ام پیروی کند نه گمراه می‌شود و نه تیره‌بخت».

▪ **خوف ناپذیری و عدم حزن:** خداوند در آیه ۳۸ از سوره بقره با تأکید بر عدم ترس و اندوه کسانی که از هدایت الهی پیروی نمایند، می‌فرماید:

﴿فَمَنْ تَبَعَ هُدَى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْرَجُونَ﴾

«آنان که هدایت‌ام را پیروی کنند بر ایشان بیمی نیست و غمگین نخواهند شد».

▪ **برخورداری از رضایت الهی:** از جمله آیاتی که در آن به آثار متابعت الهی پرداخته شده، می‌توان به صدمین آیه از سوره توبه اشاره کرد. خداوند در این باره می‌فرماید:

﴿وَالسَّائِقُونَ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ﴾

«پیشگامان نخستین از مهاجران و انصار، و کسانی که با نیکوکاری از آنان پیروی کردند، خدا از ایشان خشنود و آنان [نیز] از او خشنودند».

▪ **رشد یافتنگی:** با توجه به آیه ۶۶ از سوره کهف موسی(علیه السلام) با هدف رشد یافتن در سایه متابعت از خضر(علیه السلام) از او درخواست همراهی نموده و می‌فرماید:

﴿هَلْ أَتِّعُكَ عَلَى أَنْ تَعْلَمَنِ مِمَّا عَلِمْتَ رَشْدًا﴾

«آیا از تو پیروی کنم تا از آنچه به تو تعلیم داده شده، و مایه رشد و صلاح است به من بیاموزی».

- **آمرزش گناهان:** پیروی الهی موجب پذیرش توبه و آمرزش گناهان می‌شود. بر اساس آیه ۷ از سوره غافر کسانی که عرش [خدا] را حمل می‌کنند، و آن‌ها که پیرامون آن‌اند برای کسانی که ایمان آورده‌اند طلب آمرزش نموده و می‌گویند:
«پروردگارا کسانی که توبه کرده و راه تو را تبعیت کردند را ببخش و آن‌ها را از عذاب آتش نگاه دار».
- **بوجود آمدن رافت در قلوب:** خداوند در آیه ۲۷ از سوره حید تصریح می‌کند که در قلوب تبعیت کنندگان الهی رحمت و رافت قرار می‌دهد.
- **غلبه بر دشمنان:** خداوند در سوره قصص، آیه ۳۵ با اشاره به اینکه به زودی بازوی موسی (علیه السلام) را به وسیله برادرش نیرومند ساخته و هر دوی آنان مسلط خواهد نمود، می‌فرماید:
﴿أَنْتُمَا وَمِنِ اتَّبَعَكُمَا الْفَاسِلُونَ﴾
«شما و هر که شما را پیروی کند چیره خواهد بود».

الف-۲) معرفی ویژگی الگوهای متابعت

الگوهای متابعت شامل مادی و معنوی است که با اختیار و اراده مورد متابعت می‌شوند و در مقابل آن‌ها انقیاد، ملازمت و عدم انفصل از غیر او وجود دارد. انتخاب الگوی جامع در گرو شناخت مصدق کمال و کامل است (مهدی‌زاده: ۷۹). لازم است پیرو، مصدق کمال را به درستی بشناسد و در فهم آن دچار اشتباه نگردد؛ به طور مثال، ممکن است فردی گمان کند کمال انسان در داشتن ثروت است و لذا ثروتمندان را الگوی خود قرار دهد. هم‌چنین لازم است پیرو بداند که ویژگی الگوهای برخوردار از کمال کدام است.

بر اساس آیات قران ویژگی الگوهای برخوردار از کمال عبارت‌اند از:

- **شناخت راه:** بر اساس آیات قرآن کسانی شایستگی آن را دارند که مورد پیروی واقع شوند که خود راه را شناخته و به صراط مستقیم رهنمون شده باشند. خداوند در بیان این ویژگی مهم با اشاره به هدایت یافتگی رسولان الهی می‌فرماید:
﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ بِهِمْ أَهْمَّ أَقْتِلُهُمْ﴾ (انعام / ۹۰)

«اینان کسانی هستند که خدا هدایت‌شان کرده است پس به هدایت آنان اقتدا کن».

هم‌چنین در آیه ۸۷ از سوره انعام خداوند پس از نام بردن از پیامبران الهی به راه‌یافته‌گی آنان به صراط مستقیم توسط خویش اشاره کرده و می‌فرماید:

﴿اجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

«آن را برگزیدیم و به راه راست راهنمایی کردیم».

▪ **خلوص نیت و عدم سودجویی:** از دیگر ویژگی‌الگوهای برخوردار از کمال، دara بودن خلوص نیت و عدم سودجویی است. این خصوصیت از زبان مؤمن آل یس در قرآن بیان شده است که:

﴿أَتَيْمُوا مَنْ لَا يُسْلِكُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْنَدُونَ﴾ (یس / ۲۱)

«پیروی کنید کسانی را که نمی‌خواهند از شما مزدی و ایشان هدایت یافته‌گان‌اند».

▪ **عصمت:** عصمت از گناه و اشتباه باعث می‌شود تبعیت شوندگان مقهور قوای ادراکی و احساسات نشوند. از این رو خداوند در آیه

﴿مَا تَأْكِمُ الرَّسُولُ فِي خُذُوهُ وَمَا نَهَا كَمْ عَنْهُ فَإِنَّهُوَ﴾ (حشر / ۷)

تبعیت از رسول(ص) را همه جانبه و به طور مطلق معرفی می‌فرماید.

▪ **برخورداری از علم و حکمت الهی:** بر اساس قرآن لازم است الگوهای متابعت از علم و حکمت الهی برخوردار باشند. خداوند در سوره إسراء آیه ۳۹ می‌فرماید: «این از حکمت‌هایی است که پروردگارت به تو وحی کرده است».

الف-۳) تبیین و تحلیل دعاوی بنیادین منظومه اعتقادی و توضیح آن به روش عقلابی

باورهای بنیادین عمیق‌ترین سطح شناخت انسان را تشکیل می‌دهد. تبیین و تحلیل باورهای اساسی هم‌چون اعتقاد به حقانیت، عقلانیت و جامعیت دین اسلام همراه با ارائه چهره واقعی از آن راهکاری مناسب جهت ارتقاء فرهنگ متابعت الهی در دانشگاه محسوب می‌شود.

الف-۴) تلاش در جهت تجلی عینی باورهای الهی

عقاید دانشجویان رابطه مستقیمی با عملکرد آنها دارد به نحوی که می‌توان عملکرد آنان را تجلی عینی اعتقادات درونی‌شان دانست و از منظر عمل نظاره‌گر عقایدشان بود.

الف-۵) برپایی مناظرات و پاسخگویی به شباهات دینی

گسترش زمینه‌های بحث و گفت‌وگویی سازنده در دانشگاه و فراهم آوردن آمادگی لازم برای پذیرش آراء صحیح دیگران، همراه با توانمندسازی دانشجویان برای نقد و ارزیابی دیدگاه‌های مخالف و پرورش نیروی عقلانی آنان از دیگر راهکارهای ارتقاء فرهنگ متابعت الهی در دانشگاه اسلامی است.

الف-۶) آماده سازی دانشجویان جهت مواجهه صحیح با فناوری‌های نوین

دانشجویان به عنوان قشر جوان و کنجدکاو بیشترین تأثیر را از فناوری‌های نوین دریافت می‌نمایند. گشت و گذار در فضای اینترنت جهت برآورده شدن حس کنجدکاوی و برای استفاده کاربردی در به ثمر رساندن پژوهش‌های خرد و کلان، وب سایتها، و بلاگها، برنامه‌های چت و گفت‌وگو، فیلم‌ها و برنامه‌های چند رسانه‌ای بیشماری را در اختیار قرار می‌دهد. در این وضعیت بسیاری از رفтарها و کنش‌ها، ذائقه‌ها و فضای فکری و احساسی دانشجویان تغییر محسوسی کرده که به حوزه رفтарها و کنش‌های دینی و مذهبی دانشجویان نیز کشیده شده است و به نظر می‌رسد در میان بخشی از دانشجویان اعتبار الگوهای اصیل پیروی و کنش‌ها و رفтарهای اسلامی تا حدی کمرنگ شده است (مرشدی، ۱۳۸۹ش: ۱۷۲).

در تحقیقی آماری بر روی دانشجویان کل کشور مشخص شده که میزان پیروی از الگوهای دینی دانشجویان فنی مهندسی ۸ درصد کمتر از دیگر دانشجویان می‌باشد، که این تفاوت را می‌توان تأثیرپذیری بیشتر این دانشجویان از آگاهی مدرن دانست (توسلی، مرشدی، ۱۳۸۵ش: ۱۱۵). از این رو لازم است دانشجویان جهت مواجهه صحیح با فناوری‌های نوین آماده شوند.

ب) در بعد اجتماعی

بعد اجتماعی با عملکرد محیط‌هایی همچون خانواده، جامعه، مدرسه و دانشگاه ارتباط دارد. مهم‌ترین راهکارهای اصلاح، بهبود و ارتقاء متابعت الهی در این بعد عبارت‌اند از:

ب-۱) اسلامی سازی محیط دانشگاه

دانشگاه معرف بالاترین سطح تفکر جامعه است و اصول جهان‌بینی و نظام اعتقادی و ارزشی آن جامعه را در خود هویدا می‌سازد. برای اسلامی سازی محیط دانشگاه لازم است علاوه بر دانشگاه به محیط‌های تأثیرگذاری همچون جامعه، خانواده و مراکز آموزشی قبل از ورود به دانشگاه نیز توجه داشت. دانشجو در روند تعلیم و تربیت با دوستان خود در دانشگاه ارتباط برقرار می‌کند و از آنان هم در جهت مثبت و هم در جهت منفی تأثیر می‌پذیرد. به منظور اسلامی سازی دانشگاه لازم است زمینه‌های مناسب را برای جذب استادان با ایمان و متعهد و پایبند به مبانی اسلام فراهم آورد و سطح دانش و معرفت دینی دانشجویان و کارکنان را ارتقا بخشید. همچنین طراحی و تدوین متون درسی در جهت تحکیم باورها در تمامی رشته‌ها دارای اهمیت ویژه است.

ب-۲) الگو سازی

شناسایی، معرفی و تکریم الگوهای برتر که در عین متابعت از دستورات الهی در عرصه‌های مختلف عبادی، خانوادگی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی پیشرفت نموده و یا به طور خاص در عرصه دین از جایگاه ویژه‌ای برخوردارند، در جهت تشویق و ترغیب دانشگاهیان به متابعت الهی مؤثر واقع خواهد شد.

ب-۳) تقویت باورهای دینی خانواده

از آنجا که بین متابعت الهی دانشجویان و نگرش خانواده آنان به دین رابطه وجود دارد، والدین مذهبی‌تر نگرش مثبت‌تری به متابعت همه جانبه از دستورات الهی دارند و والدینی که باورهای مذهبی در آن‌ها عمق زیادی ندارد نگرش ضعیفتری به آن نشان

می‌دهند، تقویت باورهای دینی خانواده دانشگاهیان از دیگر راهکارهای ارتقای فرهنگ متابعت الهی در دانشگاه است.

ب-۴) تصحیح نگرش‌ها

وجود برخی عقل‌گرایی‌های افراطی در جامعه موجب شده تا گمان برده شود که عقل بشر برای رساندن انسان به سعادت کافی است و دیگر نیازی به متابعت الهی وجود ندارد. تحقیق آماری بر روی ۳۸۵ نفر از دانشجویان دانشگاه صنعتی امیرکبیر نشان داده شده است که ۴۳ درصد از دانشجویان میزان پیروی عملی خود را از اعمال شرعی تنها مطابقت آن با عقل و درک‌شان اعلام نموده‌اند (توسلی، مرشدی، ۱۳۸۵: ۱۰۵). برای ارتقای فرهنگ متابعت الهی لازم است چنین نگرش‌های افراطی تصحیح و اصلاح گردد. تمایل شدید به تأییدشدن توسط دیگران و متمایز نشان دادن خود از سایرین از دیگر نگرش‌هایی است که لازم است تصحیح گردد.

به طور مثال وقتی فرد متوجه می‌شود نوع پیروی و ابراز این پیروی در اجتماع مورد تأیید دیگران واقع نمی‌شود؛ و حتی گاه موجبات تمسخر یا نزاع او را با دیگران را فراهم می‌کند از ابراز علنی متابعت خویش خودداری نموده و این امر باعث تضعیف باورهای صحیح شده و جایگزینی باورهای غلط را به جای آن در پی خواهد داشت.

نتیجه بحث

متابعت به معنای در پی آمدن و دنبال کردن کسی یا چیزی اعم از مادی یا معنوی همراه با اختیار و اراده است، که در اقوال و افعال آدمی نمود می‌یابد و غالباً توأم با تسلیم‌پذیری، همراه شدن و جدا گشتن از غیر است. تبع و مشتقات آن ۱۷۴ بار در قرآن کریم استعمال شده که مهم‌ترین معانی آن عبارت‌اند از دنبال کردن، تعقیب نمودن و در پی کسی یا چیزی در آمدن، پیروی و فرمان‌برداری، ملحق شدن و درک کردن، طلب‌نمودن، مصاحبت، پایداری، اختیار، اتکای به دیگران از نظر معیشتی. از میان معانی مذکور، پیروی و فرمانبری کاربرد معنایی بیشتری داشته و ۱۴۶ مورد را به خود اختصاص داده است. در روایات شیعه و اهل سنت نیز معانی دنبال نمودن و پیروی

بیشتر از سایر معانی به کار رفته است. واژگان "اطاعت"، "تأسی"، "إقتداء"، "إفتقاء"، "الحق"، "الالتزام" و "النقياد" دارای تقارب معنایی با متابعت و "عصیان"، "تمرد" و "تخلف" با آن تقابل معنایی دارد. پیروی از نظر محسوس بودن، داشتن قید و شرط، حقانیت و عقلانیت به انواع حسی و معنوی، مطلق و مقید، ممدوح و مذموم تقسیم می‌شود. بر اساس قرآن پیش‌نیازهای متابعت الهی عبارت‌اند از برخورداری از آگاهی، باور قلبی، علاقه‌مندی، پایداری و تسلیم محض خداوند بودن.

راهکارهای ارتقای فرهنگ متابعت الهی در دانشگاه اسلامی در ابعاد فرهنگی شامل ارتقای سطح دانش و معرفت دینی استادان، دانشجویان و کارکنان، تدوین متون درسی در تمامی شاخه‌ها بر اساس جهان‌بینی الهی و مبتنی بر اصل مکلف بودن بندگان در مقابل خالق هستی و تبیین آثار دنیوی و اخروی متابعت الهی شامل رهائی از ضلالت، خوف ناپذیری و عدم حزن، برخورداری از رضایت الهی، رشدیافتگی، آمرزش گناهان، ایجاد رأفت قلبی و غلبه بر دشمنان است. معرفی ویژگی‌های الگوهای متابعت به دانشگاهیان شناخت صحیح مصدق کمال را در پی خواهد داشت.

مهم‌ترین ویژگی‌های الگوهای برخوردار از کمال عبارت‌اند از شناخت راه و هدایت‌یافتگی، خلوص نیت و عدم سودجویی، عصمت و برخورداری از علم و حکمت. تبیین و تحلیل دعاوی بنیادین منظومه اعتقادی و توضیح آن به روش عقلایی، تلاش در جهت تجلی عینی باورهای الهی، برپایی مناظرات و پاسخگویی به شباهات دینی و آماده‌سازی دانشجویان جهت مواجهه صحیح با فناوری‌های نوین از دیگر راهکارهای بعد فرهنگی است. ارتقای فرهنگ متابعت الهی در بعد اجتماعی شامل اسلامی‌سازی محیط دانشگاه، الگودهی مناسب، تقویت باورهای دینی خانواده دانشگاهیان و تصحیح نگرش‌ها می‌باشد.

کتابنامه

قرآن کریم.

- ابن فارس، احمد. ۱۴۰۴ق، **معجم مقایيس اللّغه**، تحقيق عبدالسلام محمد هارون، ج دوم، مصر: مكتبة اعلام الاسلامي.
- ابن منظور، محمد بن مكرم. ۱۴۱۴ق، **لسان العرب**، ج سوم، بيروت: دار صادر.
- الآلوسي، السيد محمود. ۱۴۱۵ق، **روح المعانى فى تفسير القرآن العظيم والسّبع المثانى**، تحقيق على عبدالباري عطية، بيروت: دار الكتب العلمية.
- توسلی، غلامعلی و ابوالفضل مرشدی. ۱۳۸۵، «**بررسی سطح دینداری و گرایش‌های دینی دانشجویان**»، مطالعه موردى: دانشگاه صنعتی امیرکبیر، مجله جامعه شناسی ایران، شماره ۲۸.
- السمین الحلبي، احمد بن يوسف. ۱۴۱۷ق، **عمدة الحفاظ فى تفسير اشرف الالفاظ**، تحقيق محمد باسل عيون السود، بيروت: دار الكتب العلمية.
- صدقوق، محمد بن علي. ۱۳۶۲ش، **الاماوى**، ج چهارم، بي جا: انتشارات كتابخانه اسلاميه.
- الطبرسى، احمد بن علي. ۱۴۰۳ق، **الاحتجاج**، مشهد: نشر مرتضى.
- الطوسي، محمد بن الحسن. ۱۴۱۴ق، **الاماوى**، تحقيق قسم الدراسات الاسلامية مؤسسة العشه، قم: دار الثقافة للطباعة والنشر والتوزيع.
- عبدالله الحسين بن محمد. ۱۴۱۶ق، **الوجوه والنّظائر لالفاظ كتاب الله العزيز**، تحقيق محمدحسن ابوالعزم الزّفيري، قاهره: المجلس الأعلى للشئون الاسلامية.
- قرشى، على اکبر. ۱۳۷۱ش، **قاموس قرآن**، ج ششم، تهران: دار الكتب الاسلاميه.
- المجلسى، محمدباقر. ۱۴۰۳ق، **بحار الأنوار الجامعه لدرر الاخبار الائمه الاطهار(عليهم السلام)**، ج دوم، لبنان: الوفاء.
- المصطفوى، حسن. ۱۴۲۶ق، **التحقيق فى كلمات القرآن الكريم**، ج سوم، بيروت: دار الكتب العلمية.
- واقف زاده، شمسى. ۱۳۸۹ق، «**مفهوم و مراتب ولایت در قرآن کریم**»، فصلنامه مطالعات قرآنی، دوره ۱، شماره ۴.